

Уважаеми... когото трябва,

Пиша това мотивационно писмо не защото мечтая да го правя, а защото условията на конкурса са като неписан закон на вселената — „прати мотивационно писмо или пропусни шанса да бъдеш велик“. Та, ето ме. Честно казано, участвам в конкурса, защото... участвам. Понякога животът те поставя в ситуации, в които не си избрал пътя — пътят е избрал теб. В случая пътят явно съдържа документи, срокове и леки екзистенциални въпроси. И аз просто се опитвам да оцелея. Когато порасна — ако това изобщо се случи, защото в момента съм в преходна форма между човек и „кой съм аз изобщо“ — искам да се трансформирам в голям предприемач. Не задължително в смисъла да имам костюм, яхта и поглед, който крещи „инвестирам“. По-скоро да правя нещо, което ми харесва, и то да не фалира. Ако успея — това автоматично ме прави предприемач. Ако не успея — това ме прави смел. И двете звучат окей.

От Георги Попов